

НОВИНКИ
3
ПАНСІОНУ
ІМ. ІВАНА ФРАНКА
ТОРОНТО

На запрошення ДОСТ. Т.Л.ВЕЛЛСА, МІНІСТРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ при Онтарійському Уряді, голова Пансіону ім. Івана Франка - пані ЄВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК, та голова Дорадчого Комітету Мешканців Пансіону - п. МИХАЙЛО БОЙЧИК, взяли участь у прийнятті, що відбулося 22-го червня 1971 року в нововідкритому "ONTARIO PLACE" з нагоди "SENIOR CITIZEN DAY". При цій нагоді Міністер Веллс вручив грамоту Дорадчому Комітетові Мешканців Пансіону ім. Івана Франка, на руки пана М. Бойчика.

На знімці: п-і Е. Пастернак і п. М. Бойчик з Достойним А. Гроссман, Міністром Торгівлі і Розбудови при Онтарійському Уряді, з нагоди вручення грамоти Дорадчому Комітеті Мешканців Пансіону ім. Івана Франка в Торонті.

ДОРАДЧИЙ КОМІТЕТ МЕШКАНЦІВ ПАНСІОНУ

п. Михайло БОЙЧИК - Голова
п. Василь ПРИСТУПА - Заст. Голови
п-і Люба ЛУЦЬКА - Секретар
п. Василь КУЗЬМА
п. Йосиф ДИКИ
п-і Анна ЗМРОЧЕК
п-і Марія ПАСТЕРНАКОВА - Репортер Пансіону

П О Р Т Р Е Т

При вході нашого Пансіону ім. Івана Франка висить портрет голови Товариства Опіки над старшими громадянами українцями провінції Онтаріо. Це дарунок для Пані Голови, якого ідея виникла самочинно серед мешканців Пансіону і яку вони самі перевели в діло. На Свят-Вечір в день її ім'янин мешканці передали портрет Пані Голові з вдячності за її велику повну посвяту праці при ставленні нового будинку в якому тепер живе приблизно 90 осіб. Це була для неї мила несподіванка, яку вона прийняла зі щирим зворушенням. Цей портрет висітиме на почесному місці на завжди, як пам'ятка людині відданої праці для українського громадянства. І кожний хто входить перший раз до будинку, на хвилинку зупиняється перед портретом. Хто знає паню Євгенію Пастернак довше вдивляється в її обличчя. У більшості думають, що вона живою краща і на багато молодша як це показано на

портреті, тобто що портрет не є вірно відданий. Загально прийнялась думка, що портрет повинен піти "на уступки красі", значить повинен бути навіть кращий як сам оригінал. Мистці портретисти є одначе іншої думки. Вірність з деякою навіть підлесністю вони віддають фото-камері, яка дає плитку зовнішності особи. Для мистців основне змалювати людину справжню, не тільки ззовні але й глянути глибше у внутрішній її світ, віддати характер, настрій, а то й по змозі вміти в портреті віднайти сліди цілого життя. Нераз чуємо "очі є дзеркалом душі" і це велика правда, бо в них ви можете бачити людину не підфальшовану, а просто собою, такою якою вона є в дійсності. А тепер гляньте уважніше на портрет пані голови, бо це портрет аналітичного характеру. У виразі її очей ви знайдете глибоку дещо стурбовану задумливість над чимось важливим, вирішним. В очах її є теж нотка меланхолії переживань не тільки сучасного, а то й минулого життя, боротьба з ним, щоби переступити неодну колоду і вдержатись на поверхні бурхливих життєвих подій, щоби не стати пересічною людиною маси, а власне стати її провідником. Гляньте на лінію уст і там на легкому загині начебто затаїлась якась турбота яку не-легкими засобами, а проте необхідно знайти-розв'язати. А тих турбот для добра других, саме для нас вона має чимало. У цілості навіть в поставі, одягу, виразі обличчя, видно не вимушену простоту, вроджену інтелігенцію, наполегливість і цілеспрямованість, тобто вона знає чого хоче. Правду сказала одна пані яка розу є мистецтво, на наше поверхове незадовільне враження від портрету: "Ви її такою не знаєте, а це по правді повноцінний портрет!" Цих кілька слів для тих, які воліли б бачити нашу голову на портреті як це за юнацьких, не теперішних часів. А в тім портрет не є копією оригіналу і маєстро П. Магденко показав в портреті це, що в людини буває закрите, суттєве, а не епічне зовнішнє зображення особи.

Н А Ш Д І М

ВЕСНА ЦЕ РАДІСТЬ ВСІХ ПТАШИН,
ВЕСНА ЦЕ ПОДАРУНОК НАМ УСІМ,
ВЕСНА ПРИКРАШУЄ ЛАНИ,
ВЕСНА ПРОМІННЯМ ЗОЛОТИМ
СІЯЄ НАМ УСІМ.

ВЕСНОЮ ЛЮДИ МРІЮТЬ, РАДІЮТЬ
СИНІМ НЕБОМ, ПАХУЧИМИ КВІТКАМИ.

ВЕСНА ТАКОЖ ЗАЛЮБЛЕНА
СУМНИМИ, ЩО ТАК ЇЇ ЛЮБИЛИ.

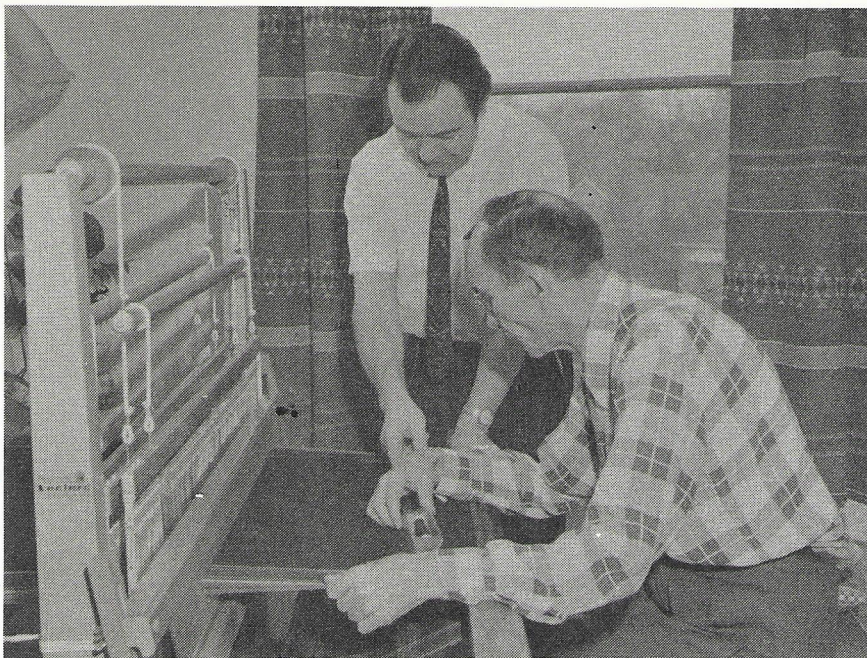
ВОНА ПРИЙШЛА У НАШ ДІМ.
ВЕСНОЮ МИ ЖИВЕМО ВСІ,
НАШ ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ.

З. ВІЙТЕНКО

М А Є М О С В І Й А В Т О Б У С

ВІН НЕВЕЛИЧКИЙ - ВСЕГО НА 9 ОСІБ. МАЛИМИ ГРУПАМИ ВИЇЗДИМО НА ПРОГУЛЯНКИ ПОБАЧИТИ ЦІКАВІШІ МІСЦЯ В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ. ВПЕРШЕ МИ ВИЇХАЛИ ДО ГАЙ-ПАРКУ. ВПРАВНОЮ РУКОЮ ВЕДЕ НАШ АВТОБУС ПАН КАЛАТА І ВСІ МИ ПІД ОПІКОЮ МАЄСТРА П. МАГДЕНКА. АВТОБУС ІХАВ МЯКО І ВЕСЬ ЧАС ЛЕДЬ ЧУТНО БРИНІВ МОВ ТОЙ ДЖМЕЛИК. ТАК МИ Й ЙОГО ПРОЗВАЛИ ДЖМЕЛИКОМ. В ГАЙ-ПАРКУ ОБЕРЕЖНО ВИСІЛИ /В НЬОГО НЕМА СХІДЦІВ/ І У ЗАХОПЛЕННІ ОГЛЯДАЛИ ШИРОКУ ПАНОРАМУ КРАЄВИДУ, ПРЕКРАСНО ВИРОЩЕНІ Й ПЛЕКАНІ КВІТНИКИ НА КОЛУМБАХ І ПОМІЖ ДРІВНИМ КАМІННЯМ. НАЧЕ ЗЕЛЕНИЙ КИЛИМ ВСТЕЛЕНИЙ РІЗНО-БАРВНИМ КВІТТЯМ. А В НИЗУ ЗЕЛЕНАВО-СИНІМ ОКОМ МАНІЛО ДО СЕБЕ ВЕЛИКЕ ОЗЕРО. МИ ПОДАЛИСЬ ТУДИ. ЗВІЛЬНА ПО СХИЛІ ЗІЙШЛИ В НИЗ ЩОБИ ПРИГЛЯНУТИСЬ ЧИ РИБОЛОВАМ ЩАСТИТЬ ЛОВИТИ ДРІВНУ РИБКУ. А КРУГОМ КРАСА, СПРАВЖНЯ НАСОЛОДА ДЛЯ ВТОМЛЕНИХ НАШИХ ОЧЕЙ. ЛЕГКО БУЛО ЗІЙТИ, АЛЕ НЕ ТАК ПІДХОДИТИ ВГОРУ. ДАВНО МИНУЛИ ТІ РОКИ КОЛИ ХОДИЛИ "З ВЕРХА НА ВЕРХ А З БОРУ В БІР". ТЕПЕР ТРЕБА ОДИН ОДНОМУ ПОМАГАТИ У ТОМУ ЗМАГУ, ІНОДІ ПРИСТАВАТИ НАБРАВШИ В ЛЕГЕНІ "ГАЗУ", ЩОБИ ДОСЯГТИ "ШПИЛЯ", А ТАМ НА НАС ЖДАВ І ЗДАВАЛОСЯ ВСМІХАВСЯ ДО НАС "ДЖМЕЛИК". ПРИСТАНУЛИ ТРІШКИ І ВИРІШИЛИ, ЩО ЗГОРИ УСЕ ЩЕ КРАЩЕ ВИГЛЯДАЄ ЯК МАЛЬОВАНА КАРТИНА, І ПІСЛЯ ДВОГОДИННОЇ ПРОГУЛЯНКИ ЩАСЛИВІ, ПОВНІ ГАРНИХ ВРАЖІНЬ, НАЧЕВТО ПОМОЛОДІЛИ, ВЕРНУЛИ ДОМІВ. РОЗКАЗУВАЛИ ДРУГИМ, ЯКУ МАЛИ ПРИЄМНІСТЬ І ОТ ВЖЕ ПІСЛЯ ОБІДУ ЗІБРАЛАСЬ ДРУГА ГРУПА У ТУ САМУ ТУТ ЦІКАВО, КУДИ НАШ ДЖМЕЛИК ПОВЕЗЕ НАС НАСТУПНИМ РАЗОМ?

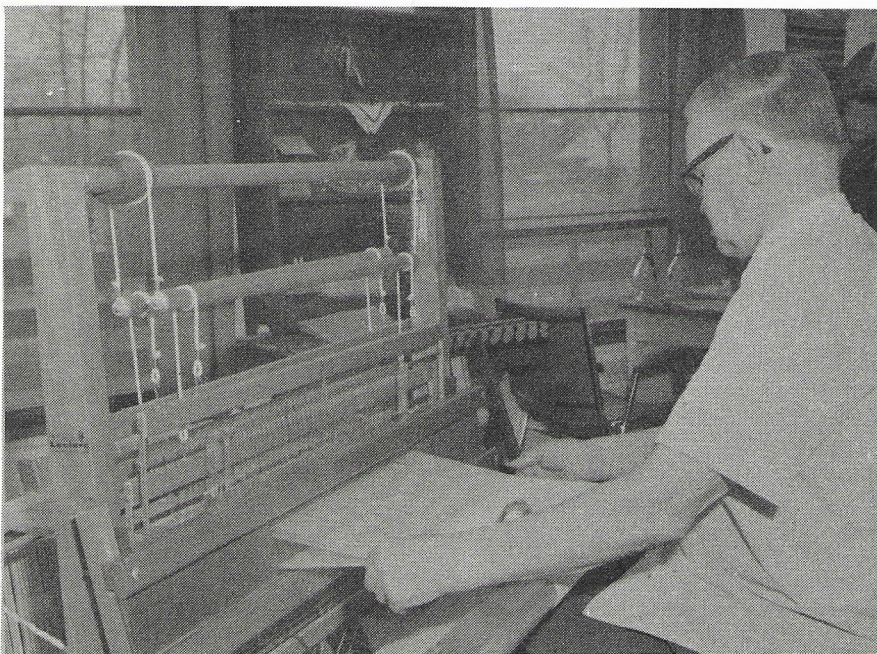
М. Пастернакова

п. В. Сонич, Асистент Адміністратора, допомагає мешканцеві п-ві Крисеві ткати обгортки.

Пані Марзан пряде.

п. Садовий тче полотно.

п. Хемій і п. Лехновський
викінчують скульптуру --
інструктор артист П. Магденко

М Е Ш К А Н Ц І П А Н С І О Н У
П Р И П Р А Ц І

Н А М Н О Г А Я Л І Т А !

В НЕДІЛЮ 1-ГО СЕРПНЯ 1971 р. В НАШОМУ ПАНСІОНІ ВІДБУЛАСЯ ОСОБЛИВА ВРОЧИСТІСТЬ. ПАНСТВО МАРІЯ І ОСИП ДИКІ СВЯТКУВАЛИ 50 ЛІТТЯ СВОГО СУПРУЖОГО ЖИТТЯ. ЗОЛОТЕ ВЕСІЛЛЯ В СЬОГОДНІШНИХ ЧАСАХ ЦЕ РІДКИША ПОДІЯ, І ТОМУ МАЙЖЕ ВСІ МЕШКАНЦІ ВЗЯЛИ В НІЙ УЧАСТЬ. ГОЛОВА ПАНІ ЄВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК ЩИРИМИ СЛОВАМИ ПРИВІТАЛА "НОВОЖЕНЦІВ" І ПІСЛЯ ТОГО ГОСТИНА ПРОХОДИЛА ТРАДИЦІЙНИМ ПОРЯДКОМ. В НАШІЙ КУХНІ ПРИЛАДИЛИ КАНАПКИ, СПЕКЛИ ГОРІХОВИЙ ТОРТ, ПОДАЛИ ВИНО, ЧАЙ І СОЛОДКЕ, А ДІТИ ПОСТАВИЛИ ВЕЛИКИЙ "ВЕСІЛЬНИЙ" ТОРТ І ОБДАРУВАЛИ БАТЬКІВ КВІТАМИ І ДАРУНКАМИ. ГОСТИНА ВІДБУВАЛАСЬ НА ТЕРАСІ ПРИ СОНЯШНІЙ ПОГОДІ, А СПІВИ І ТАНЦІ ВНЕСЛИ СПРАВЖНИЙ ВЕСІЛЬНИЙ НАСТРІЙ. ПАНСТВО ДИКІ З НАГОДИ СВОГО СВЯТА ДАЛИ ВІД СЕБЕ 150 ДОЛ. НА НАШ ПАНСІОН.

ДАЙ БОЖЕ МОЛОДЯТАМ ЩАСЛИВО РОЗПОЧАТИ ДРУГЕ
50 ЛІТТЯ СПІЛЬНОГО ЖИТТЯ!

Репортер Ред. Колегії

ДОСТОЙНІ
ГОСТІ
В ПАНСІОНІ

Міністер Онтар. Уряду Дост. І. Яремко на відвідинах Українського Дому для Старших в Торонті.
З-ліва до права: Міністер, мешканка Дому, що його вітає і директорка Дому, п-ні Євгенія Пастернак.

Майор Гортон з Етобіко на відвідинах в Пансіоні.

Л И С Т Д І Д У Н Я Д О О Н У Ч К И

ЛЮБИ ДИТИНО СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ
СЕЛЯНСЬКИМ СТАНОМ НЕ ГОРДИ
ШАНУЙ НАШ НАРОДНИЙ ЗВИЧАЙ
БО ВІН ГАРНИЙ, ХОЧ КУДИ

ЛЮБИ СВОЮ РІДНУ МОВУ
ЯКОЮ МАТІР ГОВОРИЛА
В ПЕРШІ ДНІ ТВОЇХ НАРОДИН
ЯК ГРУДЬМИ ТЕБЕ КОРМИЛА

ЯК В КОЛИСЦІ КОЛИСАЛА
ПІСОНЬКУ СПІВАЛА
ЩАСТЯ Й ДОЛІ В ГОСПОДА
ДЛЯ ТЕБЕ БЛАГАЛА

ЩОБИ ВИРОСЛА ЗДОРОВА
РОЗУМНА Й МИЛА
ЩОБ НІКОЛИ В СВОІМ ЖИТТІ
НА ЗЛЕ МІСЦЕ НЕ СТУПИЛА

ЩОБИ ПРАЦІ НЕ ВСТИДАЛАСЬ
В НАУЦІ БУЛА ПИЛЬНА
ЧУЖИХ ЛЮДЕЙ СТЕРЕЖИСЬ
ДО СВОЇХ БУДЬ ВСЕ ПРИХИЛЬНА

ЩОБИ СЕРЦЕМ І ДУШЕЮ
СВІЙ НАРІД ЛЮБИЛА
В ДОБРІЙ ХВИЛІ ЧИ ВАЖКІЙ
ЛИШ ЙОМУ СЛУЖИЛА

Я. ОСТАФІЙЧУК

Директор Відділу Домів для Старших, п. Л. Кравфорд, дискутує з учасниками Конференції.

п. Пенні, представник Відділу Домів для Старших, промовляє. Біля нього: президент Конференції - п. Квантрилл, голова, секретарка п-і М. Гарніш, та Управителька Пансіону, п-і Е. Пастернак.

ФРАГМЕНТИ КОНФЕРЕНЦІЇ АСОЦІАЦІЇ ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ, 9-ГО ВІДДІЛУ, В ЗАЛІ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА, 16-ГО ЧЕРВНЯ/71.

Фрагмент з учасниками Конференції

БАБУСЯ - БІЛОЧКА

Буває, коли іноді проснусь раненько, коли ще тихо-тихо, тоді люблю вийти на балкон і "добрим ранком" привітати наше зелене довкілля. Крізь прозорий туман та листя дерев проби-вається соняшне проміння, а під невинною блакиттю неба весело спурхує зграйка горобців. Світ розпочав свій денний ритм життя. Все пробуджується, оживає. Ось внизу серед зеленої гущі щось начебто ворухнулось. Появиться і зникає. Білочка, думаю, щось на сніданок собі шукає. Та ба, білочка вдалась якась більшенька, головка в неї уся біла і вона хвостика не має. Довшу хвилинку її не видно і тільки маленькі білочки в слід за нею пострибали. У природі лагідний спокій. Добре мені тут. Раптом мені вчулося, що сильнішими каламутними хвилями клубочеться внизу річка і я туди повернула голову. І от яка несподіванка. Оця таємна білочка піднялась на повний ріст і я здалеку пізнала, що це не справжня білка, а невеличка, наче дівчинка, найстаріша в нашому Пансіоні, всіми люблена пані Прушинська. Йде собі берегом річки і в неї букет різнобарвних лісових квіток. Найбільше дзвіночків фіялкових, конюшинки, чеберцю пахучого і гострих колосків якогось зілля. От так в неї кожний погідний ранок сповнений радістю зустрічі з природою на малих галявинах серед зрубаного лісу. Коли втомиться, сідає на пеньок. У тій святковій тиші може вона веде тиху розмову з Богом, а може човником по річці пливуть її думки-спогади у да-леку рідну Київщину, де провела юності неповторні роки і цілою душею полюбила українську природу. У такий щасливий ранок навіть темні думки перетворюються в прозорні-ясні. А бабуся старенька і за нею довгий життєвий шлях "з його красою і потворністю; ..

радістю і жахом, праведністю і гріхом" /Гессе/. Вона нерадо розказує про минуле, зате в неї пам'ять ще незвичайно свіжа, усмішка мила, голос приємний і вона з мистецьким хистом буває говорить поетичні, глибокі змістом, іноді жартівливі вірші, які вивчила ще в молодому віці. Ласкава рука ставить в моїй кімнаті на столику квіти які своїм терпким свіжим запахом вносять аромат лісової гущі. І тоді на душі стає легко, мило, що серед великого гурту чужих людей є все ж місце на щирі взаємини і зрозуміння, яке наче квітами виростає із людських сердець. До побачення бабуся-білочко завтра і всіх наступних соняшних ранків, коли на пружному ще павутинні "бабиного літа" до сонця виблискують росинки і в сизому просторі народжується новий день.

М. Пастернакова

Н А Ш А В И Ш И В К А

"ГЕЙ - ЯК МАЄТЕСЯ КУМЕ? - А ЯК ВАШІ ДОЧКИ?"

"ТА - ВИШИВАЮТЬ І СПІВАЮТЬ".

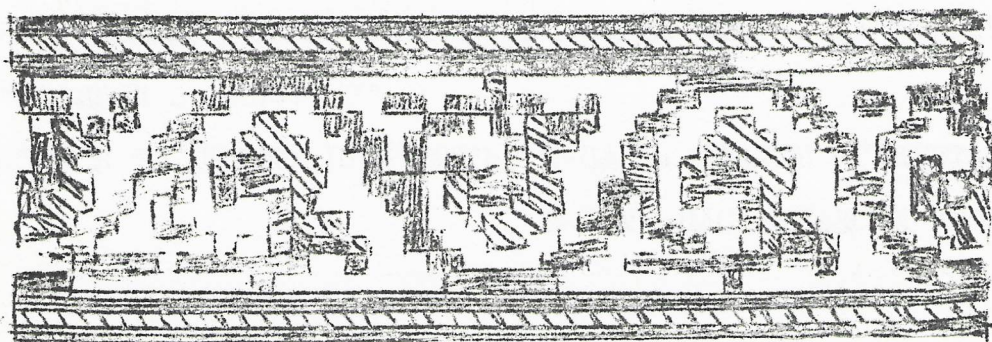
"А ЯК КУМА - ВАША ЖІНКА?"

"ТА ПОРЕ І ПЛАЧЕ!!"

ХОЧ НЕРАЗ ДОВОДИТЬСЯ ПОРОТИ ВИШИВКУ, АЛЕ
ТО НАС НЕ ВІДСТРАШИТЬ, БО КОЖНА УКРАЇНКА ДУЖЕ
ЇЇ ЛЮБИТЬ.

МИ, МЕШКАНКИ НАШОГО ПАНСІОНУ, ХОЧ ЖАЛІЄ-
МОСЯ НА ОЧІ, А ВСЕ Ж ТАКИ МУСИМО ПАМ'ЯТАТИ, ЩО
НЕЗАБАРОМ НАША ВИШИВКА МАЄ ПРИМАНИТИ І ПРИКРА-
СИТИ НАШ БАЗАР!!

- Л. ЛУЦЬКА

В І Д Р Е Д А К Ц І І

БЮЛЕТЕНЬ "НОВИНКИ З ПАНСІОНУ" ЧЕРГА ЧОТИРИ ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ
Є ВИДАНИЙ В ЗНАЧНО ШИРШОМУ ОБСЯЗІ.

ВИНИКЛА ПОТРЕБА ВИДАВАТИ РІВНОБІЖНО ДВА БЮЛЕТЕНІ З ТИМ САМИМ
МАТЕРІЯЛОМ: "НОВИНКИ З ПАНСІОНУ" У ВИГЛЯДІ СТІННОЇ ГАЗЕТИ, ЩО РОЗРА-
ХОВАНИЙ ГОЛОВНО ДЛЯ ЧИТАЧІВ ПАНСІОНУ, ТА "НОВИНКИ З ПАНСІОНУ" В
ФОРМІ БРОШУРИ, РОЗРАХОВАНИЙ ЯК НА ЧИТАЧІВ ПАНСІОНУ, ТАК І НА ЧИТАЧІВ
ГРОМАДЯН ЗЗОВНІ.

ЗБІЛЬШИЛАСЬ КІЛЬКІСТЬ АВТОРІВ ІЗ СВІЖИМИ ТА ЦІКАВИМИ ДОПИСАМИ.
ЗВІДСИ Ї НЕОБХІДНІСТЬ МИСТЕЦЬКОГО ОФОРМЛЕННЯ БЮЛЕТНЯ: ЯК ФОТО-ЗНИМКИ,
РИСУНКИ, ШАРЖІ І Т.П.

АКТИВНЕ ТА РІЗНОМАНІТНЕ ЖИТТЯ Мешканців ПАНСІОНУ І Є ЗАПОРУКОЮ
ПОТРЕБИ ЗВ'ЯЗКУ ТА ІНФОРМАЦІЙ З ШИРШИМ КОЛОМ ГРОМАДЯН.

ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ Мешканців ПАНСІОНУ В РІЗНИХ ГОСПОДАРСЬКИХ,
ПРАКТИЧНИХ, МИСТЕЦЬКИХ ТА РОЗВАГОВИХ ДІЛЯНКАХ ПОМІТНО ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ.
ПОХИЛА ВІКОМ ЛЮДИНА В СВОЇХ ЩОДЕННИХ ЗАЙНЯТТЯХ ТА АКТИВНОСТІ ПОЧУВАЄ
СЕБЕ ПОТРІВНОЮ ТА ВАРТІСНОЮ КЛІТИНОЮ В СУСПІЛЬНОМУ ЖИТТІ.

ЯК І ЗАВЖДИ, ЗАПРОШУЄМО ВСІХ ПИСАТИ СТАТТІ ТА ДОПИСИ ДО НАШОГО
БЮЛЕТНЯ "НОВИНКИ З ПАНСІОНУ".

ДОПИСИ ТА СТАТТІ ПРИЙМАЮТЬ: П-НА Т. ІВАХІВ /СЕКРЕТАР/, ТА
П-І М. ПАСТЕРНАКОВА /ГОЛОВА/.

Редакційна Колегія

ДИРЕКЦІЯ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

П-І ЄВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК - ГОЛОВА

ДР. Р. ЦУРКОВСЬКИЙ - ЗАСТ. ГОЛОВИ

ДР. Г. ШИМАНСЬКИЙ

ПОЛК. П. ФЕДОРЕНКО

МІР. Б. МАТЕЙКО - ГОЛОВА КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

П-І Н. КОЗІЙ

КАПЕЛЯНИ ПАНСІОНУ

о. мітр. П. ХОМИН

о. прот. Ю. ФЕРЕНЦІВ

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

п-і МАРІЯ ПАСТЕРНАКОВА - ГОЛОВА

п-на ТЕРЕНЯ ІВАХІВ - СЕКРЕТАР

п. ПЕТРО МАГДЕНКО - МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК

п-і ЛЮБА ЛУЦЬКА

п. ЗЕНОН ВІЙТЕНКО

